Súd:	Okresný súd Bratislava III
Spisová značka:	17C/89/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1317210892
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dáša Onuferová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA3:2018:1317210892.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Dašou Onuferovou, v právnej veci žalobkyne: P. C., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, XXX XX Q., v zastúpení JUDr. Barbora Roštárová, advokátka, so sídlom Radničné námestie 1, 902 01 Pezinok, proti žalovanému: v 1. rade Slovenská pošta, a.s., so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, v 2. rade: Odborový zväz pôšt a logistiky, so sídlom Bratislavská 1186/1, 903 01 Senec, IČO: 42 183 057, v zastúpení Mgr. Kamil Suchodolský, advokát, so sídlom Kúpeľná 84, 050 01 Revúca, o žalobe na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný v 1. rade povinný zaslať emailovou formou ospravedlnenie podpísané osobami oprávnenými konať za žalovaného v 1. rade, a to na emailové adresy, na ktoré bol zaslaný email dňa 01.04.2016: KE priradené pošty Gelnica; KE priradené pošty Košice 1; KE priradené pošty Košice 11; KE priradené pošty Košice 12; KE priradené pošty Košice 2, KE priradené pošty Kráľovský Chlmec 1; KE priradené pošty Levoča; KE priradené pošty Michalovce 1; KE priradené pošty Revúca 1; KE priradené pošty Rožňava 1; KE priradené pošty Sobrance; KE priradené pošty Spišská Nová Ves 1; KE priradené pošty Trebišov 1; KE priradené pošty Veľké Kapušany; KE vedúci hlavných pôšt: C. B., P. T., P. U., X. G., X. H., N. P.; za priradené pošty Bytča 1; za priradené pošty Čadca 1; za priradené pošty Dolný Kubín 1; za priradené pošty Kysucké Nové Mesto 1; za priradené pošty Liptovský Hrádok 1; za priradené pošty Liptovský Mikuláš 1; za priradené pošty Martin 1; za priradené pošty Námestovo 1; za priradené pošty Rajec nad Rajčiankou; za priradené pošty Ružomberok 1; za priradené pošty Trstená; za priradené pošty Turčianske Teplice; za priradené pošty Turzovka; za priradené pošty Tvrdošín 1; za priradené pošty Vrútky; za priradené pošty Žilina 1; za priradené pošty Žilina 2; za priradené pošty Žilina 8; top predajcovia CRP ZA; ZA vedúci hlavných pôšt: W. U., F. U., L. P., P. P., O. Y., U. P., L. B., Q. G., L. H., X. U. - riaditeľ Centra regionálneho predaja Banská Bystrica; D. P. - riaditeľ Centra regionálneho predaja Nitra, M. D. - riaditeľ Centra regionálneho predaja Trenčín, O. P. - riaditeľ Centra regionálneho predaja Bratislava, U. T. - riaditeľ Centra regionálneho predaja Trnava, F. P. - riaditeľ Centra regionálneho predaja Košice, W. U. - riaditeľ Centra regionálneho predaja Prešov, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s nasledovným obsahom:
„ Spoločnosť Slovenská pošta, a.s. oznamuje, že dňa 01.04.2016 bol na emailovú adresu Vašej pošty doručený email zobrazujúci podobizeň bývalej zamestnankyne Slovenskej pošty, a.s. P. C.. Ospravedlňujeme sa pani P. C. bývalej zamestnankyni Slovenskej pošty, a.s. oddelenie Medzinárodné výmenné stredisko Bratislava 090 za šírenie fotografie - podobizne jej osoby, ktorá bola urobená bez jej súhlasu a vedomia tajne a za použitia prekvapenia a zachytáva ju v práci za pracovným stolom so zavretými očami, pričom táto fotografia je spôsobilá vyvolať dojem, že v práci spala, čo nebola pravda. Súčasťou šírenia podobizne bol text, ktorý v súvislosti s podobizňou zasiahol do cti a dôveryhodnosti P. C.. Uvedomujeme si, že týmto protiprávnym konaním sme jej spôsobili značnú ujmu a znevážili ju v spoločnosti aj na pracovisku, za čo sa ospravedlňujeme.“

II. Žalovaný v 2. rade je povinný zaslať emailovou formou ospravedlnenie všetkým členom predsedníctva žalovaného v 2. rade, všetkým členom Rady žalovaného v 2. rade a všetkým členom Dozornej a Revíznej komisie žalovaného v 2. rade a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s nasledovným obsahom:

„ Občianske združenie Odborový zväz pôšt a logistiky oznamuje, že v roku 2016 v rámci internej emailovej komunikácie rozšírili email zobrazujúci podobizeň bývalej zamestnankyne Slovenskej pošty, a.s. P. C.. Ospravedlňujeme sa pani P. C. bývalej zamestnankyni Slovenskej pošty, a.s. oddelenie Medzinárodné výmenné stredisko Bratislava 090 za šírenie fotografie - podobizne jej osoby, ktorá bola urobená bez jej súhlasu a vedomia tajne a za použitia prekvapenia a zachytáva ju v práci za pracovným stolom so zavretými očami, pričom táto fotografia je spôsobilá vyvolať dojem, že v práci spala, čo nebola pravda. Súčasťou šírenia podobizne bol text, ktorý v súvislosti s podobizňou zasiahol do cti a dôveryhodnosti P. C., za čo sa ospravedlňujeme.„

III. Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 5.000,- Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava dňa 01.06.2017 sa žalobkyňa domáhala ospravedlnenia uvedeného vo výrokovej časti rozsudku a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- Eur. Svoju žalobu odôvodnila tým, že u žalovaného pracovala od 01.03.2007 na základe pracovnej zmluvy zo dňa 22.02.2007 v znení jej dodatkov na pozícii administratívno - technický zamestnanec na pracovisku Medzinárodné výmenné stredisko 090 Bratislava, Slovenská pošta, členkou odborovej organizácie bola od roku 2015. V období od augusta 2015 do septembra 2016 bola dlhodobo práceneschopná a od 10.09.2016 sa stala invalidnou na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 19.12.2016 č. XXXXXXXXXXX s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 41 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, preto dňa 14.12.2016 strany sporu uzavreli dohodu o skončení pracovného pomeru, ktorý skončil dňom 16.12.2016 podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce.

2. Žalobkyňa sa domnieva, že konaním žalovaných došlo k zásahu do jej osobnostných práv, k zásahu do osobnej cti, ľudskej dôstojnosti, dobrej povesti a do práva na podobu a podobizeň, keď sa v roku 2012 na oddelení Medzinárodného výmenného strediska v Bratislave služobným fotoaparátom zhotovovali fotky zamestnancom na účely spomienkového daru pre kolegyne odchádzajúce do dôchodku, v tom čase boli zamestnankyne oddelenia tesne po dokončení práce na vyskladnenie a uvoľnenie pracovného priestoru pre ďalší materiál, predmetnú fotografiu zhotovili zamestnankyne žalovaného 1/ O. F. a U. M. služobným fotoaparátom, svedkyňou celej situácie bola Y. W.. Fotografia zachytáva žalobkyňu v nestráženej chvíli v pracovnej dobe, ako sedí s podopretou hlavou za pracovným stolom a má zavreté oči, čo navodzuje dojem akoby spala, napriek tomu, že tesne predtým a tesne potom bola žalobkyňa vyfotografovaná pri pracovnom stole spolu s kolegyňou. Po zhotovení tejto fotografie, na ktorý sa jej kolegyne zabávali, sa žalobkyňa domáhala jej výmazu, čo fotografujúca osoba odmietla s vysvetlením, že fotku v prípade potreby použije. Táto sa objavila o istý čas na firemnom intranete prevádzky v roku 2012 pri príležitosti zhotovenia spomienkového CD pre kolegyne odchádzajúce do dôchodku. Žalobkyňa vedela, že mnohí zamestnanci sa na tejto fotografii zabávajú na jej účet, a hoci jej to bolo vtedy nepríjemné a cítila sa ponížená, svoju prácu si však aj naďalej vykonávala svedomito s úmyslom danú situáciu ďalej neriešiť. V júni 2015 po zapojení sa do odborových aktivít odborového zväzu SOZPT za zlepšenie podmienok zamestnancov Slovenskej pošty ukázal spomínanú fotografiu predsedovi odborového zväzu pánovi W. riaditeľ ľudských zdrojov žalovaného 1/ pán P. s tým, aby mal vedomosť o tom, s akou zamestnankyňou spolupracuje na aktivitách za zlepšenie pracovných podmienok zamestnancov žalovaného 1/. Vtedy si žalobkyňa uvedomila, že fotografia stále existuje a jej zamestnávateľ žalovaný 1/ mu môže využiť v jej neprospech, aby ju vykreslil ako nespoľahlivú, lenivú osobu a zamestnankyňou, ktorá si riadne neplní svoje povinnosti. Túto fotku použil z archívu žalovaného 1/ napriek tomu, že fotografia už nebola uverejnená na firemnom intranetovom portáli, bola napriek tomu v dispozícii žalovaného 1/. Dňa 01.04.2016 bola táto fotografia z roku 2012 rozposlaná na pobočky žalovaného 1/ na východnom a strednom Slovensku a tiež niektorým vedúcim zamestnancom Slovenskej pošty. Text pod fotografiou bol podľa žalobkyne zahanbujúci a znevažujúci, zasahujúci do osobnostných práv žalobkyne, bola vykreslená ako zamestnankyňa, ktorá si riadne neplní svoje pracovné povinnosti, účasťou na organizácii petície ohrozuje postavenie zamestnancov Slovenskej pošty a môže byť zodpovedná za znižovanie stavu zamestnancov v prípade jej úspechu. Cieľom

uvedeného textu je znížiť dôstojnosť a dôveryhodnosť žalobkyne a dať tak ostatným zamestnancom najavo, že kvôli takej osobe, ktorá sa v práci ulieva a na úkor iných zamestnancov poberá mzdu, sú zamestnanci vystavení možnosti prepúšťania. Text má za cieľ škandalizovať žalobkyňu a spôsobiť jej zneváženie najmä u kolegov. Tento mail žalobkyni preposlala kolegyňa P. Y.; fotografia odišla z pracovnej mailovej adresy pani T. S., členky Predsedníctva žalovaného 2/ a členky Dozornej rady žalovaného 1/ a následne z pracovnej mailovej adresy P. F. - riaditeľ Centra regionálneho predaja Košice, Slovenská pošta, a.s., pričom podpísaný autor textu bol F. N. za žalovaného 2/. Uvedený postup ako zásah do svojich práv žalobkyňa oznámila listom zo dňa 05.04.2016 odborovej organizácii a vyjadrila nespokojnosť s uvedeným postupom. Listom zo dňa 26.09.2016 vyzvala žalovaného 1/ a žalovaného 2/, aby sa zdržali ďalšieho šírenia fotografie s týmto textom, žiadala uverejnenie ospravedlnenia a finančné zadosťučinenie za spôsobenie nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- Eur od každého z nich. Žalovaný 1/ odmietol tieto tvrdenia s odôvodnením, že v roku 2012 bola táto fotografia zverejnená na intranetovom portáli žalovaného 1/ a nenesie zodpovednosť za šírenie fotografií s podobizňou žalobkyne, pretože konanie zamestnankýň zhotovujúcich predmetnú fotografiu nemá žiadny súvis s plnením pracovných povinností ani nesúvisí s ich pracovnou náplňou, ale k ich konaniu došlo mimo pracovnej doby použitím služobného fotoaparátu na súkromné účely.
Žalobkyňa je presvedčená, že v tomto prípade je bez významu skutočnosť, či si pôvodca zásahu bol vedomý následkov zaslania mailu alebo vhodnosti jeho obsahu alebo či išlo len o nedbanlivostné preberanie informácií a ich rozširovanie.
Žalovaný 2/ vo svojej odpovedi na výzvu žalobkyne zo dňa 26.09.2016 uviedol, že sa na zhotovení tejto fotografie nepodieľal a mailová pošta obsahujúca predmetnú fotografiu bola odoslaná z mailovej adresy žalovaného 1/ štyrom funkcionárom odborového zväzu, pričom išlo o internú komunikáciu, a preto odmieta prevziať akúkoľvek zodpovednosť za zásah do osobnostných práv žalobkyne a poskytnutie primeraného zadosťučinenia považuje za bezpredmetné.

3. Žalobkyňa je presvedčená, že ospravedlnenie v tomto prípade nepostačuje na nápravu najmä citovej ujmy, ktorú utrpela žalobkyňa a jej rodina, na nápravu verejného poníženia a následkov zanechaným na jej psychickom stave a duševnom zdraví. Navrhovaná suma nemajetkovej ujmy 5.000,- Eur je podľa nej porovnateľná k zásahu do práv na ochranu jej osobnosti dĺžkou trvania zásahu, spôsobom, akým k zásahu došlo a následkom, ktoré tento zásah zanechal. Závažnosť ujmy možno vyvodiť z fotografie a jej opisu, zachytávajúcu žalobkyňu pri jej „zodpovednej a náročnej práci“, a teda že žalobkyňa nevykonáva prácu, porušuje pracovnú disciplínu, v pracovnej dobe spí a pritom bojuje za zlepšenie podmienok zamestnancov žalovaného 1/. Text ďalej informuje, že dôsledkom odborovej činnosti žalobkyne bude prepúšťanie. Nezanedbateľnou je tiež skutočnosť, že k zásahu došlo prostredníctvom mailov na všetky pobočky východného a stredného Slovenska, vedúcim pracovníkom osobitne, a preto možno zhrnúť, že u oboch žalovaných nešlo o nedbanlivosť, ale o úmysel poškodiť žalobkyňu.

4. Právne sa žalobkyňa svojich práv na ochranu svojej osobnosti, života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy, domáha na základe a ustanovenia § 11, § 12 ods. 1, § 13 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a Ústavy Slovenskej republiky, ktorá v článku 19 ods. 1 a 4 zaručuje každému právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti, ochrany mena, práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním osobných údajov o svojej osobe.

5. Žalobkyňa predložila súdu tieto písomné prostriedky procesného útoku: pracovná zmluva zo dňa 22.02.2007; dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 14.12.2016; mailová komunikácia medzi žalobkyňou a žalovanými 1/ a 2/; predmetný mail s fotografiou podpísaný F. N., odborový zväz pôšt a logistiky; odpoveď žalovaného 1/ na výzvu žalobkyne na upustenie od šírenia fotografie a uverejnenie ospravedlnenia zo dňa 14.10.2016; odpoveď žalovaného 2/ zo dňa 22.10.2016, Výzva žalobkyne na upustenie od šírenia fotografie, uverejnenie ospravedlnenia a primerané finančné zadosťučinenie zo dňa 26.09.2016 žalovanému 1/ a 2/.

6. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k žalobe - replike, doručenej súdu dňa 02.08.2017, žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť dôvodiac tým, k zhotoveniu fotografie došlo neoprávneným použitím pracovného prostriedku - fotoaparátu na súkromné účely, keď navyše zhotovovanie fotografií v priestoroch spracovania pošty nie je dovolené. Týmto konaním však nedošlo k porušeniu povinností zo strany žalovaného 1/, ale zamestnankýň pani F. a M., ktoré konali z pozície súkromných osôb. Porušenie voči

žalobkyni nastalo v prípade, ak tak konali bez jej súhlasu. Pokiaľ im žalobkyňa súhlas na zhotovenie fotografie udelila, vyhotovenie nezasiahlo do jej osobnostných práv, ale týmto konaním sama žalobkyňa porušila spolu s pani F. a pani M. pracovnoprávne povinnosti, keď používali pracovné prostriedky (fotoaparát) na súkromné účely a v pracovnom čase. Sama žalobkyňa uvádza, že existovali dve situácie, kedy malo dôjsť k neoprávnenému šíreniu jej fotografie, prvá bola v roku 2012 pri príležitosti zhotovenia spomienkového CD pre kolegyne odchádzajúce do dôchodku na intranetovej stránke žalovaného 1/ v rámci prevádzky Medzinárodného výmenného strediska Bratislava 0900 v roku 2012. Žalovaný 1/ dal podnet na preverenie zverejnenia fotografií na internete, a zo Sekcie informačných technológií mu bolo zaslané stanovisko, že o tom nemajú vedomosť. Preto tieto tvrdenia žalobkyne považuje žalovaný 1/ za nepreukázané. K druhému šíreniu fotografie malo dôjsť dňa 01.04.2016, v mailovej pošte zaslanej z emailových adries pracovníkov žalovaného1/ P. F. a T. S.. Žalovaný 1/ namieta, že v zmysle ustálenej súdnej praxe v oblasti ochrany osobnosti platí, že zásah do osobnostných práv zo strany spoločnosti prostredníctvom zamestnanca môže dôjsť len v prípade, pokiaľ je preukázané, že zamestnanec konal v rámci plnenia úloh spoločnosti. Vzhľadom na pracovné zaradenie Ing. P. F., ktorý vykonáva činnosť riaditeľa Centra regionálneho predaja Košice a G.. T. S. vykonáva svoju pracovnú činnosť v Centre regionálneho predaja v Žiline a je aj členkou Dozornej rady a zároveň z dôvodu, že na rozoslanie tohto mailu nedostali žiaden pokyn od svojho nadriadeného, ako aj vzhľadom na predmet pracovnej náplne obidvoch zamestnancov, je nesporné, že zodpovednosť žalovaného 1/ neexistuje, pretože tieto osoby tak nekonali pri plnení svojich pracovných úloh. Vo vzťahu k obsahu predmetného emailu tento konštatuje pracovnoprávnu situáciu v spoločnosti z ekonomického pohľadu spolu so všeobecne známym záverom, že pokiaľ dôjde k zvýšeniu mzdy zamestnancov o sumu prevyšujúcu ekonomické možnosti spoločnosti, môže dôjsť k prepúšťaniu zamestnancov. Toto tvrdenie žiadnym spôsobom nezasahuje do osobnostných práv žalobkyne. Dané tvrdenie sa žalobkyne ani nemohlo dotknúť, pretože v dobe zaslania mailu bola dlhodobo práceneschopná (od augusta 2015 do septembra 2016), následne jej bola priznaná invalidita a bol s ňou rozviazaný pracovný pomer. Podľa žalovaného 1/ ide len o kritiku konania fyzickej osoby, opierajúcej sa o okolnosti, o ktorých je oznamovaný pravdivý údaj, a preto to nemožno považovať za odporujúce ustanoveniu § 11 Občianskeho zákonníka, a to aj v prípade, že v kritike bolo použité v zodpovedajúcej miere ironizovanie, odsudzovanie a zavrhovanie kritizovaného konania fyzickej osoby. Text rozhodne nebol zahanbujúci a znevažujúci, zasahujúci do osobnostných práv žalobkyne, napádajúci ju ako zamestnankyňu, ktorá si neplní svoje pracovné povinnosti a ohrozuje petíciou a jej možnými následkami postavenie zamestnancov žalovaného 1/. Žalobkyňa dobrovoľne pomáhala s realizáciou petície, a preto si musela byť vedomá, že budú existovať aj opačné názory na jej činnosť a musí byť pripravená na kritizovanie a konfrontáciu v prípade, že by došlo k uvedeniu petície do života. Rovnako nesúhlasil ani s priznaním náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď za štandardnú formu primeraného zadosťučinenia je v právnej praxi považované ospravedlnenie.

7. Žalovaný 1/ ako prostriedky procesnej obrany uviedol mail zo dňa 06.10.2016 zo Sekcie informačných technológií Slovenskej pošty, a.s., ktorý zaslal žalovanému 1/ negatívne stanovisko k informácii o vedomosti existencie predmetnej fotografie na intranete prevádzky Medzinárodného výmenného strediska BA 0900 v roku 2012.

8. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k žalobe - replike, doručenej súdu dňa 03.08.2017, žiadal žalobu zamietnuť, pretože je presvedčený, že nedošlo k neoprávneným zásahom do osobnostných práv žalobkyne a žalobkyňou prezentované tvrdenia boli len oprávnenou kritikou. Rovnako ako žalovaný 1/ tvrdí, že konanie zamestnankýň zhotovujúcich fotografiu nebolo schválené zamestnávateľom - žalovaným 1/, urobili tak bez jeho vedomie a za predpokladu, ak žalobkyňa udelila svojim kolegyniam súhlas na zhotovenie fotografie, nemohol v tejto súvislosti dôjsť k akémukoľvek zásahu do jej osobnostných práv. Naopak, uvedeným konaním žalobkyne došlo k neoprávnenému použitiu fotoaparátu žalovaného 1/ ako zamestnávateľa na súkromné účely a samotné zhotovovanie fotografií na pracovisku počas pracovnej doby bez súhlasu zamestnávateľa bolo nedovoleným konaním v rozpore s povinnosťami zamestnanca ustanovenými pracovnoprávnymi predpismi a konaním, ktorým by žalovaná spolu so svojimi kolegyňami porušovala pracovnú disciplínu. Žalovaný 2/ sa nijakým spôsobom na zhotovení predmetných fotografií nepodieľal, nemal o jej vzniku vedomosť, dokonca ani nemal v čase vyhotovenia fotografiu žiadnu vedomosť o osobe žalobkyne. Žalobkyňou uvádzané tvrdenie týkajúce sa údajného nedôsledného plnenia si pracovných povinností, ulievania sa pracovnej dobe, porušovania pracovnej disciplíny, spánku v pracovnej dobe, nikdy neodzneli ani zo strany žalovaného 1/ ani zo strany žalovaného 2/, tento ich považuje len za žalobkyňou vykonštruované domnienky, ktoré z textu predmetného mailu nemožno v nijakom prípade vydedukovať. Rovnako je vykonštruované

tvrdenie o jej odborovej činnosti, ktorú mala táto správa spochybniť. Tvrdenie v texte, že ak dôjde k zvyšovaniu miezd zamestnancov o sumu, ktorá je nad ekonomické možnosti zamestnávateľa, môže dôjsť k prepúšťaniu zamestnancov; táto vychádza z ekonomickej teórie a nie spôsobilá zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne. Predmetné mailové adresy, z ktorých mali byť zaslané elektronické správy, nepatria žalovanému 2/, ale sú elektronickými adresami žalovaného 1/. Preto žalovaný 2/ namieta svoju pasívnu vecnú legitimáciu. Ak teda žalobkyňa nepreukázala samotný neoprávnený zásah do jej osobnostných práv, ktorý by si vyžadoval zadosťučinenie podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nepreukázala ani svoje tvrdenie, že došlo k zníženiu jej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere vyžadujúcej si priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

9. Z výpovede žalobkyne súd zistil, že sa pridržiava svojej písomne podanej žaloby a ďalej uviedla, že od 14.12.2016 už nepracuje pre žalovaného 1/, bola kvôli svojmu nepriaznivému zdravotnému stavu nútená podať výpoveď zo zdravotných dôvodov, teraz je invalidný dôchodca. V mesiacoch marec až máj 2016 bola koordinátorkou petície, cieľom ktorej bolo upozorniť generálneho riaditeľa na nepriaznivé pracovné podmienky a roky neriešené problémy zamestnancov pošty. Nazbieralo sa celkom dosť podpisov, ktoré odovzdala pánovi W. - predsedovi ich odborového zväzu. Tušila, že v súvislosti s touto jej iniciatívou príde nejaká odveta, ale nečakala túto situáciu, doslova jej to vyrazilo dych. Predmetný mail bol odoslaný z adresy pani T. S. - členky dozornej rady žalovaného 1/ a členky predsedníctva žalovaného 2/, mal hanlivý obsah, ktorý je citovaný v odseku III. mojej žaloby (č.l. 4). Tento mail bol zaslaný všetkým poštám na východnom a strednom Slovensku. Okrem toho bola jej fotografia z roku 2012 spolu s obsahom mailu vyvesená na interných zamestnaneckých tabuliach na poštách. Keďže bola označená ako odstrašujúci príklad, žalobkyňa z toho mala a má stále pocit veľkej krivdy, lebo na pošte pracovala 24 rokov ako lojálny zamestnanec, neboli na ňu nikdy žiadne sťažnosti, vníma to ako veľkú nespravodlivosť, ktorú si nezaslúžila. Pri hľadaní si pomoci na potom na internete prišla na to, že zamestnávateľ sa dopustil nezákonného postupu, a preto som sa rozhodla riešiť tento spor po mimosúdnom neúspešnom pokuse súdnou cestou. Predpokladá, že predmetná fotografia bola zadaná do systému z nejakého hlavného počítača.

10. Z výpovede svedkyne G.. T. S., zamestnankyne Slovenskej pošty, a.s. pobočka Žilina od roku 1992, 10 rokov na pozícii riaditeľky Centra regionálneho predaja a prevádzky Žilina. Žalobkyňu nepoznala, osobne ju nikdy nevidela, uviedla, že o nej mala vedomosť iba z počutia v súvislosti s petíciou. Po prečítaní textu, ktorý bol dňa 01.04.2016 zaslaný z mailovej adresy svedkyne, zobrazujúci podobizeň žalobkyne spolu s textom, reagovala, že denne posiela stovky mailov, dátum odoslania správy bol dávno, preto si na tento mail nespomenula a ku konkrétnemu mailu sa nevedela vyjadriť. Vylúčila možnosť, že by dostala pokyn na odoslanie takého mailu od zamestnávateľa. V práci nepoužíva iný ako tento mail ani v súvislosti s jej funkciou v Odborovom zväze a Dozornej rade.

11. Z výpovede svedka F. N., zamestnanca Slovenskej pošty, uvoľneného pre vykonávanie funkcie tajomníka a člena predsedníctva Odborového zväzu pôšt a logistiky od roku 2013, súd zistil, že rovnako žalobkyňu nepozná, nikdy sa s ňou nestretol osobne, jeho pracovisko je v Žiari nad Hronom. Zdôraznil, že od predmetnej udalosti uplynula už dosť dlhá doba, preto si na podrobnosti nevedel spomenúť. Obsah správy napísal z dôvodu, že chcel argumentačne odôvodniť a apelovať na zváženie skutočnosti, či je dôvodné vypísanie petície na zvyšovanie miezd. Tento mail odoslal ako informačný štyrom osobám - členom predsedníctva vedenia žalovaného 2/ (mail na č.l. 22 - 25), určite pani S.. Nevedel sa vyjadriť ani k dôvodu, prečo ich posielal členom predsedníctva, ani si nespomenul na to, či mu prišla nejaká odpoveď od týchto členov, ale myslí si, že nie. Nevedel sa vyjadriť ani k pozícii žalobkyne vo vzťahu k petičnej akcii. V danom čase boli skutočnosti, na základe ktorých mail vytvoril, aktuálne, ale teraz by už niečo také nenapísal. Nespomenul si na svoju pohnútku priradenia fotografie žalobkyne k mailu.

12. Z výpovede svedka G.. P. F. súd zistil, že pracovný pomer so Slovenskou poštou ukončil pred 1,5 rokom, v súčasnosti pracuje pre Poštovú banku, a.s., nikdy nebol členom odborového zväzu, v Slovenskej pošte, a.s. pracoval na pozícii riaditeľa Regionálneho centra predaja Košice, žalobkyňu nepoznal. Predmetný mail dostal od kolegyne G.. S., ako riaditeľ dostával množstvo mailov, obsahoval argumenty v súvislosti s petíciou v rámci Slovenskej pošty, neodpovedal na neho, lebo nebolo v jeho kompetencii vybaviť všetky maily, iba si ho prečítal a ďalej ho poslal kolegom - vedúcim pôšt Košice, bolo ich asi 15. Dostalo sa to teda na ďalších 15 pobočiek, spätná väzba sa mu nedostala. Predmetný mail jednoducho odoslal ďalším vedúcim na oboznámenie, ale obsahovo ho neriešil ani sa nad jeho obsahom nezamýšľal, pretože vzhľadom na objem mailov denne (aj 50) na to nemal kapacitu. Pokyny

od zamestnávateľa na preposlanie mailu nedostal, pokyny tohto druhu nikdy nedostávali, bola to jeho vlastná iniciatíva, že ho preposlal na oboznámenie ostatným vedúcim.

13. Z výpovede svedkyne N. D. súd zistil, že na pozícii predsedníčky odborového zväzu - žalovaného 2/ pracuje 10 rokov, ale žalobkyňu osobne nepozná. Stotožnila sa s obsahom mailu písaným pánom N., pretože čas jeho vzniku rok 2016 bol hektickou dobou, menilo sa vedenie Slovenskej pošty, hrozilo im hromadné prepúšťanie. Mail riešila aj v rámci odpovede žalovaného 2/ na výzvu žalobkyne. Fotografia žalobkyne ju neoslovila a ani skutočnosť, že „zodpovedná a náročná práca“ žalobkyne sa nachádza v úvodzovkách, nie je podľa svedkyne myslené ironicky, na ňu to tak nevplýva.

14. Z výpovede svedka P. W., predsedu Slovenského odborového zväzu pôšt a telekomunikácií, jednej z piatich odborových organizácii Slovenskej pošty, na tejto pozícii pôsobí asi 14 rokov nepretržite, súd zistil, že žalobkyňu osobne pozná. V čase, keď zamestnanci pôšt bojovali za vyššie platy, realizovali svoje akcie na zvýšenie miezd a zlepšenie podmienok a v tomto čase bola aj žalobkyňa v tejto súvislosti aktívna. Mail fotografiu žalobkyne mu ukázal pán P. - riaditeľ ľudských zdrojov Slovenskej pošty, nepýtal sa ho na to, kto mu túto fotografiu zaslal, nebolo to pre neho podstatné. Žalobkyňa mu oznámila, že je to záber z minulých rokov a už nie je aktuálny. Situáciu okolo mailu s fotografiou žalobkyne vnímal ako sklamanie, že niekto zneužil komunikačný prostriedok Slovenskej pošty na znevážení osoby žalobkyne. Na situáciu reagoval tak, že tento názor prezentoval ako žalobkyni, tak aj generálnemu riaditeľovi Slovenskej pošty, že sa týmto spôsobom zneužíva komunikačná sieť Slovenskej pošty, on si jeho námietky vypočul. Vedomosť o pozitívnych pracovných výsledkoch žalobkyne mal už predtým, ako sa oboznámil s mailom, vedel o tom, že žalobkyňa pracovala aj nadčasy, čo hovorí samo za seba. Všetkých zamestnancov prevádzky, kde pracovala aj žalobkyňa hodnotil pozitívne, pretože mali nadčasy a poznal skladbu ich práce.

15. Z výsluchu manžela svedkyne P. C. súd zistil, že sú manželmi tridsať rokov. Informáciu, že manželkina kamarátka O. F. vyhotovila túto fotografiu, sa dozvedel od manželky. Keď sa manželka dopočula, že rozposlali jej fotografiu po poštách, upozornila ho na to, aby sa nezľakol, keby niekde videl jej fotografiu. Vzniknutá situácia mu bola nepríjemná, mail bol rozposlaný po celom Slovensku, bez jej dovolenia a v čase jej práceneschopnosti. Robila na pošte dlhé roky, potom tam nastúpil aj syn a za všetku prácu, čo tam odpracovala, je to zo strany pošty asi „poďakovanie“. Intenzívne obdobie, keď sa o tom doma bavili, bolo od apríla 2016 až do septembra 2016, kedy manželka ukončila zo zdravotných dôvodov pracovný pomer, ale svedok sa domnieva, že sa jej aj kvôli tomuto mailu zamestnávateľ týmto spôsobom a pod touto zámienkou „zbavil“. Jeho manželka mala zdravotné problémy už pred odoslaním tohto mailu, ale tie sa potom v súvislosti s týmto mailom zhoršili, uzavrela sa do seba, nechcela nikam chodiť, medzi ľudí, bála sa, že môže niekoho stretnúť, kto niečo o tom vie a ukazovali by si na ňu prstom. V rámci rodiny a partnerského života túto situáciu svedok vnímal negatívne, väčšinou sa hádali, nechcela sa s nikým stretávať. Keď to doma rozoberali, nikdy to neskočilo dobre, vždy hádkou. Počas súdneho konania sa manželkino správanie trochu upokojilo s tým, že sa to rieši, už to aj menej rozoberajú a hoci nechcel ísť vypovedať na súd, svedomie mu nedalo nepríst a neporozprávať o tejto krivde, ktorá sa manželke udiala.

Právny stav

16. Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

17. Ustanovenie § 11 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) upravuje právo fyzickej osoby na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

18. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

19. V zmysle § 13 odseku 2 a 3 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

20. Právo na ochranu osobnosti zakotvuje náš právny poriadok ako základné ľudské právo. V rámci jednotného práva na ochranu osobnosti existujú jednotlivé dielčie práva, ktoré zabezpečujú občianskoprávnu ochranu jednotlivých hodnôt osobnosti fyzickej osoby ako neoddeliteľných súčastí jej celkovej fyzickej a psychickej integrity. Jedným z týchto dielčích práv je i právo na ochranu cti a ľudskej dôstojnosti. Otázku, či skutkové tvrdenia, prípadne nepravdivé skutkové tvrdenia, sa dotýkajú cti a dôstojnosti fyzickej osoby, musí súd skúmať z objektívneho hľadiska, nie iba zo subjektívnych pocitov a vnímaní dotknutej osoby. Musí vychádzať z toho, či uverejnené tvrdenie je za daných konkrétnych okolností objektívne spôsobilé dotknúť sa chránených práv fyzickej osoby. Občiansky zákonník poskytuje ochranu len proti takému konaniu, ktoré je objektívne spôsobilé spôsobiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižuje jeho česť u iných ľudí a tým ohrozuje vážnosť postavenia a uplatnenia v spoločnosti.

21. Za konanie, ktoré zasiahlo do jej osobnostných práv, žalobkyňa označila rozposlanie mailovej správy dňa 01.04.2016 z adries zamestnancov žalovaných 1/, 2/ na pobočky žalovaného 1/ na východnom a strednom Slovensku a tiež niektorým vedúcim zamestnancom Slovenskej pošty. Text pod fotografiou bol podľa žalobkyne zahanbujúci a znevažujúci, zasahujúci do osobnostných práv žalobkyne, v tomto znení: „Dobrý deň kolegyne, pozerám že sa k Vám dostala nezmyselná petícia od pani C.. Len pre vašu informáciu na obrázku je pani C. pri „zodpovednej a náročnej“ práci na pracovisku medzinárodnej pošty Bratislava. Chcem, aby ste si uvedomili, že Slovenská pošta na mzdách ročne vyplatí 110 miliónov Eur všetkým zamestnancom. Na túto petičnú požiadavku by potrebovala naviac 25 miliónov Eur. Kde ich vezme? No bude sa musieť prepúšťať, aby na potrebné navýšenie tých pôvodných 110 miliónov stačilo. Lebo nám ich nikto nedá, tak ako učiteľom alebo sestrám, čo sú napojení na štátny rozpočet. Čo, keď sa to prepustení bude týkať práve teba? Alebo kolegyne, za ktorú budeš prácu musieť vykonať sama? Mysli na to !!! S pozdravom F. N., Odborový zväz pôšt a logistiky.“ K mailu bola pripojená fotografia žalobkyne sediacej za stolom so zatvorenými očami evokujúca dojem, že žalobkyňa spí.

22. V prvom rade súd skúmal, či zverejnené informácie, ktoré žalobkyňa označila ako také, ktoré zasiahli do jej osobnostných práv, mali povahu skutkových tvrdení alebo hodnotiacich úsudkov. Uverejnené informácie podľa súdu neboli hodnotiacimi úsudkami, pri ktorých nemožno dokazovať ich pravdivosť, ale jednalo sa o skutkové tvrdenia, ktorých pravdivosť je možné preukázať.

23. V prípade skutkových tvrdení môže byť dôvodom vylučujúcim neoprávnenosť zásahu skutočnosť, že difamujúce tvrdenia sú pravdivé. Pravdivosť však musí preukázať ten, kto do cti iného difamujúcim spôsobom zasiahol. Táto povinnosť nespočíva teda na žalobkyni, ktorá sa domáha ochrany svojich práv, keď táto nie je povinná dokazovať, že predmetné tvrdenia sú nepravdivé. Povinnosť uniesť dôkaz pravdy leží na žalovaných.

24. Vykonaným dokazovaním má súd za preukázané, že informácie uverejnené v súvislosti s osobou žalobkyne neboli pravdivé. V konaní bolo preukázané, najmä svedeckou výpoveďou pána W., ktorý žalobkyňu ako jediný osobne poznal a hodnotil ju ako svedomitú zamestnankyňu pracujúcu aj nadčasy, ako aj absenciou dôkazov produkovaných žalovanými 1/ a 2/, svedkovia ktorých žalobkyňu vôbec nepoznali, ani si za účelom ďalšieho preposlania a šírenia mailu žiadne ďalšie informácie o nej nezisťovali. Preto je tvrdenie uvedené v napadnutej mailovej správe spolu s fotografiou pani C. pri „zodpovednej a náročnej“ práci na pracovisku medzinárodnej pošty Bratislava, uvedením svojvoľného hodnotenia jej práce ironizujúcim spôsobom daním do úvodzoviek v spojením s odkazom plynúcim z fotografie, na ktorej pôsobí, že spí v pracovnom čase, podľa súdu jednoznačne spôsobilá zasiahnuť do jej práva na ochranu osobnosti. Bez ďalšieho je každej nezainteresovanej osobe po prečítaní mailu spolu s oboznámením sa s fotografiou zrejmý zámer autora mailu a jeho šíriteľov znevážiť osobu žalobkyne.

25. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky aj odpoveďami na otázky KTO, O KOM, ČO, KEDY a AKO hovorí, možno zistiť, či predmetný zásah bol proporcionálny (sloboda prejavu - ochrana osobnosti).

Kto je kritizovaný
Na otázku kto je kritizovaný je potrebné odpovedať, že žalobkyňa síce nie je osobou známou na celom Slovensku, ale v danej pracovnej oblasti a na pracoviskách pôšt, ktorým bol mail zaslaný, je v týchto pracovných kruhoch známa.

Kto kritizuje
V danom prípade ide o zamestnávateľa žalobkyne v rozhodnom čase - žalovaného 1/ a odborovú organizáciu - žalovaného 2/. Neobstojí tvrdenie žalovaného 1/ a žalovaného 2/ , ktorí zhodne namietajú nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimácie s odôvodnením, že sa daná fotografia ani šírenie a napísanie e- mailu nerealizovala na ich pokyn, čo je síce pravdou, ale na druhej strane, po oboznámení sa s obsahom tohto na prvý pohľad znevažujúceho mailu s difamujúcim obsahom od jeho vytvorenia a šírenia žiadnym spôsobom nedištancovali, jeho šíreniu nezabránili a svojou nečinnosťou umožnili jeho distribúciu na všetky pošty uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Napriek tomu, že boli žalobkyňou vyzvaní na upustenie od šírenia tejto mailovej správy, neurobili tak, žalobkyni sa z pozície zamestnávateľa a odborovej organizácie neospravedlnili za konanie svojich zamestnancov, pričom súd zdôrazňuje, že zamestnanci ďalej posielali tento mail z pracovných mailových schránok, a v pracovnom čase, čo potvrdili všetci vypočutí svedkovia. Vôbec nie je podľa súdu podstatné, a nie je to ani predmetom tohto sporu, za akých okolností a prečo vznikla predmetná fotografia a kým bola vyhotovená, právne a skutkovo je významný len spôsob jej použitia a súvislosti, akým bola zakomponovaná do predmetného mailu, keďže tak bolo urobené spôsobom zasahujúcim do dôstojnosti a cti žalobkyne ako fyzickej osoby.

Čo je kritizované
Kritizovaná je práca žalobkyne na pracovisku medzinárodnej pošty Bratislava, hodnotená ironicky ako „zodpovedná a náročná“ v súvislosti s obsahom mailu, navodzujúcim pocit, že takýto nezodpovedný pracovník nie je vhodný na realizáciu petície za zlepšenie práv zamestnancov a znevážením jej osoby sa autor mailu a jeho šíritelia snažili o znevaženie celej petičnej akcie.

Kde je kritizované
Miesto zverejnenia sporných výrokov je tiež kritériom posudzovania, pričom vo všeobecnosti platí, že čím hromadnejšie sa distribuuje kritika, tým vyššia je ochrana osobnostných práv. Predmetnú mailovú správu súd považuje za správu so širokou publicitou, keďže bola sprístupnená na 32 pobočkách pôšt a osobne do poštových schránok viacerých zamestnancov každej z týchto pôšt.

Kedy je kritizované
Obdobie zaslania správy 01.04.2016 bolo v období mimoriadne osobne citlivom pre žalobkyňu, bolo to obdobie jej práceneschopnosti, čo súd vníma ako priťažujúcu okolnosť vo vzťahu na hodnotenie spôsobilosti zásahu do práv žalobkyne.

Ako je kritizované
Spôsob kritiky žalobkyne bol vytvorený s cieľom žalobkyňu znevážiť a cez znevaženie jej osoby postaviť do negatívneho svetla aj celú jej petičnú aktivitu. Spôsob napísania textu správy spolu s jej fotografiou nepripúšťa žiadne iné vysvetlenie ani interpretáciu, súd vychádzal aj z rovnakého hodnotenia tejto skutočnosti svedkom P. W., predsedom odborovej organizácie organizujúcej petičnú akciu.

26. Hoci žalovaní namietali, že v danom prípade išlo o kritiku, s ktorou žalobkyňa tým, že sa organizácie petičnej akcie zúčastnila, musela počítať, súd jeho obranu vyhodnotil tak, že žalovaní dôkazné bremeno svojho tvrdenia neuniesli a naopak, zastáva názor, že žiaden pracovník, o to viac ten, kto odpracoval bez sťažnosti 24 rokov ako pracovník mimoriadne kladne hodnotený vo svojej práci, nemá byť za žiadnych okolností zastrašovaný alebo znevažovaný verejne a to akýmkoľvek spôsobom.

27. Preto súd vyhovel žalobkyni v plnom rozsahu a priznal jej nárok na ospravedlnenie spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku.

28. V časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy, súd dospel k záveru, že v prejednávanom prípade nepravdivých informácií zverejnených plošne na strednom a západnom Slovensku, ako aj jednotlivcom na poštách na celom Slovensku, nie je postačujúce zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia, najmä preto, že dôstojnosť fyzickej osoby v prejednávanom prípade bola znížená v značnej miere a preto má

žalobkyňa právo domáhať sa aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd považoval za preukázané, že žalobkyňa zníženie dôstojnosti preukázala nielen vo svojej výpovedi, ale aj svedeckými výpoveďami vypočutých svedkov, najmä svojho manžela a P. W.. Svedkovia potvrdili, že predmetné príspevky žalobkyňu negatívne zasiahli, pripravený mail žalobkyňa neautorizovala, hoci v ňom bola jej fotografia a jej meno, priezvisko, žalovaní v konaní nepreukázali, že by si vôbec súhlas na uverejnenie tohto mailu od žalobkyne pýtali. Výšku nemajetkovej ujmy súd určil s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Súd pri rozhodovaní o výške zadosťučinenia v peniazoch bral zreteľ na prvoradú, a to satisfakčnú funkciu priznanej peňažnej čiastky, ktorá vie zabezpečiť primerané zmiernenie nemajetkovej ujmy.

29. Už z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu možno priznať aj vyššiu sumu, napríklad vtedy, ak pôvodca neoprávneného zásahu mal úmysel, či dokonca zlý úmysel škandalizovať alebo ohovoriť určitú osobu. V danom prípade, keď súd na základe vykonaného dokazovania dospel najmä na základe výpovedí svedkov k záveru, že touto mailovou správou bola povesť žalobkyne ako zamestnankyne výrazným spôsobom znížená, správa mala tendenciu spôsobiť škandál a zneváženie jej osoby. Rovnako judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva náhradu nemajetkovej ujmy hodnotí primeranosťou utrpenej ujmy na povesti, pričom pri určovaní výšky náhrady treba vychádzať z dôkazov preukazujúcich výšku ujmy (napríklad Flux v. Moldavsko, Steel a Moris v. Spojené kráľovstvo).

30. O zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere ide vtedy, pokiaľ ujmu fyzická osoba, vzhľadom na povahu, intenzitu opakovanie, trvanie, či šírku okruhu pôsobenia nepriaznivého následku pociťuje a prežíva ako závažnú. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa pociťovala spôsobenú ujmu ako závažnú, priam paralyzujúcu jej doterajší spôsob života, ktorý výrazne zasiahol do jej spoločenského života (stráni sa ľudí), zdravotný stav (podľa manžela sa zhoršili jej doterajšie zdravotné problémy a psychický stav), udalosť sa stala vo vyššom veku žalobkyne, čo súd rovnako zohľadnil. Súd aj preto za primeranú výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch ustálil sumu 5.000,- Eur, ktorú žalobkyni priznal.

31. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a trovy konania priznal žalobkyni ako úspešnej strane sporu podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom o ich výške bude súd rozhodovať po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (ust. § 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) podľa ust. § 363 C.s.p.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.